

Az 1. nap története

A határátlépést követően, kb. 15 km utazás után érkeztünk meg Hajdújárásra, a Petőfi Sándor Általános Iskolába.

Az iskolában szíves vendéglátásban volt részünk. Köszöntött bennünket Szűcs Anna Igazgató Asszony, majd bemutatta az iskolát. Benézhattünk minden tanterembe. A hetedikes fiúk közül ketten ismertették a település történelmét, a növény- és állatvilág jellemzőit, a gazdasági életet. Mi következünk a bemutatkozással, melyet követően a vendéglátóink helyi finomságokkal kínáltak. Ez után egy prózamondásban tehetséges hajdújárasi lány élvezetes előadását hallgattuk meg, majd közülünk Tóth Enikő fuvolázott.

A lábaink már ugrásra készen álltak, amikor az Igazgató Asszony javaslatára sor került egy kis közös focizásra. A sport után következett a néptánc. Kölsönösen bemutattuk táncprodukcióinkat. A hajdújárasi fiúkat elnézve, van még hová fejlődünk. Közösen elénekeltük városunk dalát, majd kezdetét vette a címcseré, a kapcsolatok keresése. Gyorsan eltelt az idő, csak Kovács János Igazgató Úr búcsúzó szavai juttatták eszünkbe, hogy indulni kell tovább. Nagyon jól éreztük magunkat.

A kirándulás szabadkai városnézéssel folytatódott, azt terveztük, hogy megismerkedünk Szabadka látnivalóival. Szabadka belvárosa a magyar szecesszió egyik legszebb példája. Látogatást tettünk a városháza csodálatos épületében, még a központi ülésterem székeiben is helyet foglalhattunk. Megtudtuk, hogy az ablakok vitrázselemei ugyanabban a műhelyben készültek, mint a Parlament díszablakai. Mindenütt megengedték, hogy fényképeket készítsünk. A városházi látogatást követően Kosztolányi Dezső emlékszobrát kerestük fel. Sétánkat a Zsinagóga felé folytattuk, amikor rendszeren eleredt az eső... A szomszédos fedett piac tetői alatt találtunk menedéket.

Mivel az eső zuhogott, városnézés helyett inkább buszba szálltunk. Elindultunk déli irányba, kikerültük az esőfelhőket. Hamarosan Csantavérre érkeztünk és még a nap is kisütött. Csantavéren a monumentális katolikus templomot tekintettük meg. A régi templomot lebontották, és a helyén építették fel 1929-ben az új, a római Szent Péter bazilikára emlékeztető, neoromán stílusú templomot. A lakosság jelentős összefogására és támogatására volt szükség ahhoz, hogy elkészüljön, méltán büszkék rá. Kiselőadást tartottunk a művészeti korstílusokról a helyszínen. Megkóstoltuk a csantavéri fagyit is, mely ugyanolyan finom volt, mint itthon.

Késő délután visszaérkeztünk Szabadkára és a Palicsi-tó partján tettünk egy sétát, gyönyörködtünk a tó és környezete szépségében. Megismerkedtünk a szikes tó keletkezésének történetével, gyógyító hatásával. Az egykori Osztrák-Magyar Monarchia divatos üdülőhelyén jártunk, bár napjainkban fürdésre nem alkalmas. A tavat nagyon szép park veszi körül, a természeti értékek és az épített örökség ötvöződik benne. Megnéztük a különböző rendezvényeknek helyet adó színpadot, elsétáltunk a víztoronyig, fényképeztünk az emlékkútnál és a szecessziós fürdőháznál is.

Mindenkin látszódott, hogy korai keléssel indult a nap, ezért aztán szállásunk felé vettük utunkat. Már azt hittük, hogy nincs is tovább út, amikor feltűnt előttünk a Róka-tanya. Gyorsan megkerestük szálláshelyünket, mert a konyha felől már finom illatokat hozott a szél. Persze a fiúk azért itt sem hagyták ki a focit. Egy kicsit ismerkedtünk még az ökoélet előnyeivel, nehézségeivel, majd álmra hajtottuk fejünket.